

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΟΙ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΟΙ ΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑΝ ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΝ

(Διότι πιστεύουν ότι ο Θεάνθρωπος Ίησοῦς Χριστός δέν εἶναι
προαιώνιος, δηλαδή, δέν εἶναι Θεός ἀλλά ἕνα κτίσμα.)

Όμάς Γ.Ο.Χ. Ί. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

17 - 3 - 2003

Ἄπιστευτο καί ὁμως ἀληθινό!

Εἰς τάς ἡμέρας μας ἐμφανίσθησαν αἰρετικοί, προερχόμενοι ἀπό τίς τάξεις τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι διακηρύσσουν δημοσίως καί ἐγγράφως ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Ίησοῦς Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος. Συγκεκριμένως διατυπώνεται ἡ κατηγορία ὅτι εἶναι Οἰκουμενιστής ὁποῖος πιστεύει εἰς Χριστόν προαιώνιον.

Ὁ κ. Κτενᾶς ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν Σεβασμιώτατον Θεσσαλονίκης, γράφει: <<Νά ὑποχωρήσουμε ἐμεῖς χάριν τῆς ἐνότητος, δέν μᾶς ἐπιτρέπεται, διότι τό “δόγμα” σας ὅτι ὁ Χριστός εἶναι προαιώνιος, δέν εἶναι ἀπλᾶ ἀφελής καί ἀνώδυνη διατύπωση. Εἶναι ἡ ρίζα τῆς Οἰκουμενιστικῆς θεωρίας . . .>> (Διαμαρτύρομαι καί Ἐξομολογοῦμαι, 10-11-2002, σελ. 4).

Αὐτός ὅστις δέν εἶναι προαιώνιος ὅπωςδήποτε δέν εἶναι Θεός, διότι μόνον ὁ Θεός εἶναι προαιώνιος. Ὁ Θεάνθρωπος Ίησοῦς Χριστός λοιπόν, κατὰ τούς Χριστομάχους καί Ἐκκλησιομάχους καθώς καί διά τούς σταυρωτάς τοῦ Χριστοῦ Ἑβραίους, δέν εἶναι προαιώνιος καί ἄρα δέν εἶναι Θεός.

Διά τούς νεοφανεῖς αἰρετικούς ὁ Χριστός δέν εἶναι ὁ προαγγελθεῖς ὑπό τοῦ Θεοῦ Πατρός καί προφητευθεῖς ὑπό τῶν Προφητῶν, ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, διότι δέν εἶναι κατ' αὐτοῦς προαιώνιος.

Δύο θεολόγοι ἀμφισβητοῦν τήν προαιωνιότητα τοῦ Χριστοῦ ἐρωτῶντες: <<Πεῖτε μας Ἅγιε Θεσ/νίκης τί πιστεύετε περί τῆς Κεφαλῆς τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ; Ὁ Χριστός εἶναι καί εἰς τήν Ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Κεφαλή; Πότε ἔγινε Κεφαλή ὁ Χριστός; Πρίν λάβει σάρκα ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἢ ὅταν ἔλαβε σάρκα;>> (Δήλωσις Τῶν Θεολόγων Δημ. Σκρέτα καί Ἄποστ. Βρακάτου, 9.11.2002, σελ. 2).

Οἱ ἴδιοι: <<καταδικάζομεν καί ἀποκηρύσσομεν τήν λανθασμένην θέσιν, πού ὀδηγεῖ εἰς αἵρεσιν, πώς ὁ Χριστός ὡς θεάνθρωπος εἶναι αἰώνιος>> (Σκρέτας, Βρακάτος, Σχέδιο Ἐγκυκλίου, σελ. 10). Ἡ κόλασις εἶναι αἰώνιος, ἀλλά ὁ Χριστός δέν εἶναι!

Τά δύο Σχέδια Ἐγκυκλίου τό θεωροῦν δεδομένο ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος. Μάλιστα κατηγοροῦν τούς Οἰκουμενιστές, σύν τοῖς ἄλλοις, καί γιά πίστη εἰς

Χριστόν προαιώνιον: <<Ἡ “Ἐκκλησιολογία” τῶν Οἰκουμενιστῶν... λέγει προαιώνιος εἶναι ὁ Χριστός... >> (Πρῶτον & Δεύτερον Σχέδιον σελ. 2).

Ἦ ὁ κύριος συντάκτης τῶν Δύο Σχεδίων Ἐγκυκλίου, Λ. Κτενᾶς, ἀπό τό 2001 στά κείμενά του χωρίζει καί φέρει σέ ἀντίθεση τόν Χριστό μέ τήν Ἁγία Τριάδα, σάν νά μήν εἶναι Θεός ὁ Χριστός, ἀλλά ἀντίζηλος καί ἀντιμέτωπος μέ τό Θεό. <<Ὅθεν καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν Οἰκουμενιστῶν, νά παρακαμφθῆ Αὐτός ὁ <ἀδυσώπητος> κριτής, μέ τό νά περάσῃ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεανθρώπου στά <χέρια> τῆς Ἁγίας Τριάδος! Αὐτό, λοιπόν, πρέπει νά καταπολεμηθῆ ἀπό τούς φύλακες τῆς Ὁρθοδοξίας. Πρέπει νά τονισθῆ πώς ὁ Χριστός δέν παραιτεῖται ἀπό Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας! (Λ. Δ. Κτενᾶς, ΚΑΙΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΛΕΙΝ, 1-9-2001).

Ἦ π. Χρυσόστομος ὁ Κατουνακιώτης ἐπιχειρηματολογεῖ γιά νά καταδείξῃ ὅτι ὁ Χριστός δέν μπορεῖ νά εἶναι προαιώνιος. Ἴδου τί γράφει: <<Διά νά παραδεχθοῦμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι προαιώνιος ὡς θεάνθρωπος πρέπει νά δεχθοῦμε ὅτι ὁ Θεός Λόγος εἶχε σάρκα προαιωνίως>> (Ἱερομ. Χρυσόστομος, *Μᾶς Χωρίζουν οἱ Αἰρέσεις*, 1-1-2003, σελ. 7). Ἄφου λοιπόν δέν εἶχε προαιωνίως σάρκα ὁ Θεός Λόγος, ὁ Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος. Καί πιά κάτω: <<Πρό πάντων τῶν αἰῶνων ὁμοῦς, ἐγεννήθη ἀπό τόν Θεόν Πατέρα, ὁ Θεός Λόγος, ὄχι ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός ἐγεννήθη ἐπ’ ἐσχάτων ἐκ παρθένου, μέ τήν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου>> (αὐτόθι, σελ. 8).

Δηλαδή, ὁ Χριστός εἶναι ὄν χρονικόν, ἐνῶ ὁ Λόγος προαιώνιος, ἄλλος καί ἄλλος, ὡσάν νά ἐπρόκειτο διά δύο διαφορετικά πρόσωπα. Ὁ Χριστός ἔλαβε ἀπό τήν Παρθένον, ὄχι μόνον τήν ἀνθρώπινη φύση ἀλλά καί τήν ἀρχήν τῆς ὑπάρξεώς Του. Δηλαδή, τότε ἄρχισε νά ὑπάρχη, ὅταν ἐνηθρώπησε. Αὐτό μᾶς λέει.

Κατ’ ἀρχάς, ἡ προαιωνιότητα τοῦ Χριστοῦ δέν συνεπάγεται τήν προαιωνιότητα τῆς σαρκός Του, ἐκτός καί ἂν λέγοντας “Χριστός” ἐννοοῦν μόνον τήν σάρκα ἢ τήν ἀνθρώπινη φύσιν τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος, θέσις καθαρά Νεστοριανική. Ὅλες οἱ πηγές τῆς Ἀληθείας ὁμοῦς, Ἁγία Γραφή, Ἁγιοι Πατέρες, Σύμβολον τῆς Πίστεως, Λειτουργική, Ὑμνολογία καί Ὁρθόδοξη Εἰκονογραφία κηρύττουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τό Δεύτερον Πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Προαιώνιος Λόγος, ὁ λαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ὄχι ἀρχήν ὑπάρξεως, ἀλλά σάρκα μετά ψυχῆς λογικῆς. Ἐξάλλου, ἕναν Χριστό μή προαιώνιον δέν θά τόν σταύρωναν οἱ Ἑβραῖοι.

Κατά δεύτερον λόγον, ἀξίζει νά παρατεθοῦν παλαιότερες τοποθετήσεις τοῦ νῦν Χριστομάχου Κτενᾶ εἰς τίς ὁποῖες ὁμολογεῖ ὀρθῶς Χριστόν Προαιώνιον.

Ἴδου τί ἔγραφε τό 1986: <<Τί λέγει τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον διά τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Λέγει ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, δηλαδή ὁ Χριστός, καί ὅτι “πάντα δι’ αὐτοῦ ἐγένετο καί χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἐν ᾧ γέγονεν” (Ἰωάν. Α’ 1-3). Τί λέγουν ἐνιστάμενοι, ἐωσφορικά, οἱ Ἀρειανοί, διαψεύδοντες τό Εὐαγγέλιον; Ὁ χ ι : “Ἦν καιρός ὅτε οὐκ ἦν”. Ὑπῆρξεν λέγουν καιρός πού δέν ὑπῆρχε ὁ Χριστός>> (Λ. Κτενᾶ, *Ὁ Ἀντίχριστος ὡς Κοσμο-κράτωρ*, 1986, σελ. 7).

Τό 1986 ὁ Κτενᾶς κηρύττει τόν Χριστόν ὡς προαιώνιον Θεόν καί κατακρίνει τούς Ἀρειανούς ὅπου φρονοῦν πώς ὑπῆρξε καιρός πού δέν ὑπῆρχε ὁ Χριστός, ἐνῶ τίς 10-11-2002 φρονεῖ καί ὁ ἴδιος ὅτι καί ὁ Ἀρειος, θεωρῶντας ὡς Οἰκουμενιστικὴν θεωρίαν τήν προαιωνιότητα τοῦ Χριστοῦ, δύο τοποθετήσεις ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες καί ἐν τούτοις καμμία ἐκ τῶν δύο δέν ἔχει ἀνακληθῆ.

Τό 1992, ὁ νῦν Χριστομάχος καί Ἐκκλησιομάχος Κτενᾶς ἔγραφε: <<Ἐπειδή ὁμως τό πρόβλημα τῆς μεγάλης ἀποστασίας μεγαλώνει ὁσημέραι καί ἐπειδή ὁ ἐχθρός ἡμῶν διάβολος ἔλαβε πλήρως τήν ἐλευθερία πού ἀναφέρεται εἰς τήν Ἐκκλήσιαν... θά σπεύσῃ νά διώξῃ «τὴν γυναῖκα – Ἐκκλησία ἣτις ἔτεκε τόν ἄρρην Χριστόν» (Ἀποκ. ΙΒ', 12-13)>> (Κτενᾶς, *Κήρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν*, Ἰούνιος 1992, σελ. 174).

Ἐδῶ ὁ Κτενᾶς ὁμολογεῖ Ἐκκλησία Χριστοῦ πρό Χριστοῦ καί ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔτεκε τόν Χριστόν, ὅτι εἰς τήν ἤδη ὑπάρχουσα Ἐκκλησία ἐγεννήθη ὁ Χριστός.

Κατά τρίτον λόγον, ἡ Χριστομάχος θέσις ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος προέκυψε τώρα τελευταία εἰς τόν χῶρον μας κατά τήν προσπάθεια ὀρισμένων νά ἀποδείξουν, ἐνάντια εἰς τήν Ἁγία Γραφή, ὅτι ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κτίσμα.

Ἄπόστολος Παῦλος ὁμως μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ Κεφαλή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι προαιώνιος: <<ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τά πάντα, τά ἐν τοῖς οὐρανοῖς καί τά ἐπί γῆς, τά ὄρατά καί τά ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἄρχαί εἴτε ἐξουσίαι. Τά πάντα δι' αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν ἔκτισται. καί αὐτός ἐστι πρό πάντων καί τά πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καί αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλή τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας. ὅς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτός πρωτεύων,>> (Κολ. Α' 16-18). Καί ἄλλου, ὁ ἴδιος Ἄπόστολος πάλι προαιώνιο κηρύττει τόν Χριστό: <<Ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ>> (Ἐφεσ. Γ' 9).

Τό Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Θεός Προαιώνιος: <<Πιστεύω . . . καί εἰς Ἐνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τόν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο.>>

Τά ὀνόματα Ἰησοῦς Χριστός ἢ Ἐμμανουήλ ἢ Μεσσίας προσετέθησαν εἰς τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ καί ὅταν λέγομεν Ἰησοῦν Χριστόν ἐννοοῦμεν καί πιστεύομεν τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, τό Δεύτερον Πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τόν προαιώνιον Θεόν.

Οἱ Χριστομάχοι καί ὅσοι πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος, διὰ νά εἶναι συνεπεῖς μέ τό πιστεύω των, πρέπει νά σβήσουν ἀπό τό φωτοστέφανο τοῦ Χριστοῦ τήν λέξιν <<Ὁ ὩΝ>> καί νά βγάλουν τόν Χριστόν ἀπό τήν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος. <<Ὁ ὩΝ>> ἀναγράφεται μόνον εἰς τά φωτοστέφανα τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, τοῦ Χριστοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐάν λοιπόν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος, δέν εἶναι Ὁ ὩΝ καί δέν ἔχει θέσιν εἰς τήν Ἁγία Τριάδα.

Ὁ Μέγας Βασίλειος, εἰς τήν Θεία του Λειτουργία, γράφει: <<Ἄλλά Θεός ὢν προαιώνιος, ἐπί τῆς γῆς ὤφθη, καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.>> Δέν ἀπόλεσε τούς Θεῖους χαρακτήρες ὅταν προσέλαβε τούς ἀνθρωπίνους, οὔτε ἄρχισε νά ὑπάρχη ὅταν ἐφάνη ἐπί γῆς.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νεοκαισαρίας, ὁ Θαυματουργός, εἰς τά Δώδεκα Κεφάλαια *Περί Πίστεως*, ἀναθεματίζει ὅσους διαφοροποιοῦν τόν Υἱόν καί τόν Χριστόν ἢ διαίρουν τόν Χριστόν εἰς ἄνθρωπον καί Θεόν.

<<Κεφ. Ε': Εἴ τις λέγει, ἄλλος ὁ πρό αἰώνων Υἱός τοῦ Θεοῦ, καί ἄλλος ὁ ἐπ' ἐσχάτων, καί μή ὁμολογεῖ αὐτόν τόν πρό αἰώνων τόν αὐτόν ἐπ' ἐσχάτων, καθὼς γέγραπται, ἀνάθεμα ἔστω [ἀναθεματιζέσθω]. >> Ὁ ἴδιος ἐρμηνεύει: <<Πῶς δ' ἂν λέγοιτο ἄλλος ὁ πρό αἰώνων τοῦ Θεοῦ Υἱός καί ἄλλος ὁ ἐπ' ἐσχάτων, αὐτοῦ τοῦ Κυρίου λέγοντος, *Πρὶν Ἀβρα-*

ἀμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι, καί, ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐξῆλθον, καὶ ἤκω, καὶ πάλιν πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα μου;>>

Τό πρόσλημα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως δέν ἀνήρесе κανένα χαρακτηριστικό τῆς Θείας φύσεως οὔτε ἀπετέλεσε τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι ὥστε νά μορῆ κανεῖς νά λέγη μετὰ τῶν Χριστομάχων πὼς ὁ Υἱὸς εἶναι προαιώνιος ἀλλ' ὁ Χριστὸς δέν εἶναι. Τέτοιες διαφοροποιήσεις προσβάλλουν τὴν ἐνότητα τοῦ Προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος τίς καταδικάζει Ἐκκλησιαστικῶς.

<<Κεφ. Η': Εἰ τις λέγει τέλειον ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν διαιρετῶς, καὶ Θεὸν τὸν Λόγον διαιρετῶς, καὶ μὴ ὁμολογεῖ ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καθὼς γέγραπται, ἀνάθεμα ἔστω [ἀναθεματιζέσθω].>> Ἡ δέ ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίου εἰς τό Κεφάλαιο αὐτό ἀφαιρεῖ ἀπό τοὺς νέους Χριστομάχους κάθε λογικὸ περιθώριο ἀναπνοῆς: <<Πὼς δ' ἂν λέγει τις ἄνθρωπον τέλειον τὸν Χριστὸν διαιρετῶς, καὶ Θεὸν τὸν Λόγον διαιρετῶς, αὐτοῦ τοῦ Κυρίου λέγοντος, *Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον, ὅς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς;* Οὐ γάρ ἄνθρωπον δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλ' ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Λόγος ἄνθρωπος γενόμενος δι' ἡμᾶς. Διὸ λέγει, *Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Αὐτὸς δέ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.*>> Ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς, καίτοι ἐκ κτιστῆς ἀνθρωπότητος ἐπέδειξεν τὴν σάρκωσιν, εἶναι ὁ προαιώνιος Λόγος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ:

- 1) Ἄν ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κτίσμα, ἢ Ἐκκλησία ΔΕΝ παρέχει σωτηρία, ΔΕΝ εἶναι Ἐκκλησία Θεοῦ, ΔΕΝ εἶναι Ταμειοῦχος τῆς Θείας Χάριτος, ΔΕΝ διαφέρει ἀπὸ τίς Σχισματικές, Αἰρετικές, κενές Χριστοῦ ἐκκλησίες τῶν Οἰκουμενιστῶν.
- 2) Ἐάν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε ΔΕΝ εἶναι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.
- 3) Ἐάν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε ΔΕΝ εἶναι ὁ Εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος.
- 4) Ἐάν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε ΔΕΝ εἶναι ὁ Σωτὴρ, καὶ ἡ ἀνθρωπότης θά πρέπει νά περιμένη ἀκόμη μετὰ τῶν Ἑβραίων ἀντιχριστῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσία.
- 5) Ἄν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε ΔΕΝ εἶναι Θεός.
- 6) Ἐάν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε ἡ Παναγία ΔΕΝ εἶναι Θεοτόκος.
- 7) Ἐάν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε εἶναι ἓνα ὄν χρονικόν, ἓνα κτίσμα.
- 8) Ἐάν ὁ Χριστὸς δέν εἶναι Προαιώνιος, τότε οἱ Χριστιανοὶ εἶναι εἰδωλολάτρες.

Ἡ ἀντίχριστος διδασκαλία ὅτι ὁ Χριστὸς δέν εἶναι προαιώνιος ἀποτελεῖ τὴν πλάνην τῶν Ἑβραίων Σταυρωτῶν τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἀπίστευτο, καὶ ὁμως ἀληθινό, ὅτι αὐτὴν τὴν Ἑβραϊκὴν πλάνην ἐπιχείρησαν νά ἐπιβάλλουν καὶ ἐντὸς τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας οἱ θρασεῖς Κτενᾶς καὶ Ἀλεξόπουλος καὶ ὁ Ἱερομ. Χρυσόστομος Τζανῆς, οἱ ὅποιοι συμπαρέσυραν λαϊκοὺς, μοναχοὺς καὶ κληρικοὺς καὶ ᾤθησαν τὸν Μεσσηνίας Γρηγόριον εἰς σχισματικὸν πραξικόπημα.

Νά πού ἄλλαξαν οἱ καιροί, καὶ οἱ τόσοι καὶ τοιοῦτοι ὑπερζηλωτές τῆς Ὁρθοδοξίας σφάζουν ἀσυνείδητα τὸν Χριστὸν, σπαράττουν τὸν Δεσπότην καὶ κατατέμνουν τὴν Ἐκκλησία Του χωρὶς πλέον νά φρίττουν.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῆ 17 - 3 - 2003

Ὁμάς Γ.Ο.Χ. Ἰ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης